

• door Fredric Walraven

WANNEER GOD

onze paden kruist

DE MEESTEN ONDER ONS ZULLEN HET NIET FIJN VINDEN WANNEER WE BIJ DE UITVOERING VAN ONZE PLANNEN WORDEN ONDERBROKEN. MOEDERS MET KLEINE KINDEREN HEBBEN HIER CONSTANT MEE TE MAKEN. VADERS DIE NA EEN DAG WERKEN TE HOREN KRIJGEN: ‘SCHAT, DE WASMACHINE DOET HET NIET MEER; KAN JE ER EVEN NAAR KIJKEN?’ ZULLEN NIET GELIJK STAAN TE JUBELEN WANNEER HUN MOMENT VAN EVEN ZITTEN MET DE KRANT MOET WORDEN INGEWISSELD VOOR EEN UURTJE KLUSSEN. WE HOUDEN NIET VAN ONAANGENAME VERASSINGEN.

Ruimte voor God

De Leviet en de priester uit Lukas 10 waren onderweg en wilden zo snel mogelijk naar huis. De gewonde man aan de kant van de weg zat hun geweten waarschijnlijk wel dwars. Wat moet je doen? Er waren genoeg redenen te noemen om snel door te lopen aan de andere kant van de weg. Stilstaan zou hun reis vertragen waardoor ze gevaarlijk laat thuis zouden komen. Waar moet je beginnen wanneer iemand gewond is en je zelf geen medische kennis hebt? Hulp en zorg bieden zou zeker ook kosten met zich meebrengen. Wilden ze wel investeren in een vreemdeling? Deze gewonde man op straat was een lastig geval. Hoe kun je als Leviet of als priester ‘amen’ zeggen op de wet en vervolgens je naaste niet liefhebben? Jezus vertelde dit verhaal aan de wetgeleerde die blijkbaar niet wist wie zijn naaste was. De slotvraag waarmee Jezus hem confronteert is echter een andere: ‘Voor wie ben jij een naaste?’

In onze doelgerichte wereld komt deze vraag nog steeds hard aan. Hebben we nog tijd om een naaste voor iemand te zijn?

Een glas water, een bezoek aan een zieke of een gevangene... De vraag of we tijd hebben voor de ander komt vaak onverwacht naar ons toe. Hoe reageren we dan? Het gaat hier meer dan alleen om mensen. Christus zegt dat wat we hebben gedaan aan de geringste van zijn broeders, we dat aan Hem hebben gedaan (Mat 25:40). Dat zijn de onverwachte bezoeken van de Heer aan ons adres. Om voor iemand een naaste te zijn moet er ruimte in onze agenda's zijn. Ruimte voor God. Mag God ons onderbreken? Mag Hij onze paden kruisen of gedragen we ons als Bileam die flink kwaad werd toen de Engel van de Heer zich op de weg stelde als zijn tegenstander (Num 22:21-35)?

Hoe reageren wij op onderbrekingen? Zit God erachter wanneer de deurbel of de telefoon gaat? Gaat onze relatie met de Heer zo ver dat we Hem in ALLES verwachten? Oswald Chambers zegt dat het niet moeilijk is om een heilige te zijn op hoogtij momenten. De uitdaging ligt juist daarin dat we God in alledaagse dingen gaan verwachten. Halen we Hem

erbij wanneer we de wasmachine maken, luiers verschonon of voor iemand een fietsband plakken? Durven we deze momenten ook als heilige momenten te zien?

Wanneer het anders loopt dan gepland

In de Bijbel zien we vaker dat God een ander plan heeft dan de mens. Na vele jaren hopen en bidden krijgen Abraham en Sara de toezegging dat ze een zoon krijgen. Geweldig! Maar het duurt nog eens 25 jaar voor het werkelijkheid wordt. Dan wordt eindelijk Izak, de zoon van de belofte geboren. God zegent Abraham en Sara met een zoon. De overdracht van het erfgoed is verzekerd. Alles valt op zijn plaats, de belofte is vervuld. Maar dan kruist God het pad van dit gelukkige gezinnetje. Op een dag zegt Hij tegen Abraham: 'Neem toch uw zoon, uw enige, die u liefhebt, Izak, ga naar het land Moria, en offer hem daar als brandoffer' (Gen 22:2). Waarom vroeg God dit? Misschien vroeg Hij zich af: 'Houdt Abraham meer van Izak dan van Mij?' De Heer stelt ons vaak op de proef om te weten wat in ons hart is (Deut 8:2; 13:3). Na de beproeving heeft God blijkbaar een antwoord gekregen: 'want nu weet Ik dat u godvrezend bent en uw zoon, uw enige, Mij niet onthouden hebt.' (Gen 22:12). Even leek het helemaal mis te gaan voor Abraham, maar uiteindelijk kwam het toch goed.

Eerst zijn, dan doen

Wanneer God onze paden kruist dan heeft onze heiliging een hogere plaats op Zijn agenda dan onze dienst voor Hem. Wat we zijn is belangrijker dan wat we doen. Soms neemt God ons apart om ons te vormen voordat we weer voor Hem op pad kunnen gaan. Net als een schip in het droogdok moet er dan eerst werk worden verricht voor er weer kan worden uitgevaren.

Als discipelen zijn we graag bezig voor de Heer en ontlenen we daaraan vaak ons waardeoordeel over onszelf. We laten onze daden luider spreken dan ons karakter. Op visitekaartjes die we uitdelen staan de resultaten van onze diploma's. Weinig visitekaartjes zullen karaktertrekken als 'zachtmoedig, nederig en goed' onderstrepen. Zo werd Barnabas echter wel beschreven: 'Want hij was een goed man en vol van de Heilige Geest en van geloof' (Hand 11:24).

Wanneer God onze wegen kruist dan doet Hij dat met een doel. Heel duidelijk kruiste Hij het pad van Saulus die op weg

was naar Damascus. Deze overijverige Farizeeër (Hand 26:5; Fil 3:5) dacht God een eer te bewijzen door christenen te vervolgen. God hield hem tegen. Met welk doel? Om hem een instrument in Zijn hand te maken (Hand 9:15). Saulus kwam Christus tegen en stelde twee vragen: 'Wie bent U, Heer?' en 'Wat moet ik doen, Heer?' (Hand 22:8,10). De eerste vraag betrof zijn relatie met Christus. De tweede zijn dienst voor Christus.

Hebben we nog tijd om een naaste voor iemand te zijn?

De discipelen waren allereerst geroepen om bij Christus te zijn en in de tweede plaats om iets voor Hem te doen. 'En Hij stelde er twaalf aan, die Hij ook apostelen noemde, opdat zij bij Hem zouden zijn en opdat Hij hen zou uitzenden om te prediken en om macht te hebben de demonen uit te drijven.' (Mar 3:14-15). Toen de discipelen demonen hadden uitgedreven zei de Heer dat ze zich niet zozeer in hun daden moesten verheugen maar veel meer in hun positie voor God: 'De twee en zeventig nu keerden terug met blijdschap en zeiden: Heer, zelfs de demonen zijn ons onderdanig in uw naam. Hij nu zei tot hen: Ik zag de satan als een bliksem uit de hemel vallen. Zie, Ik heb u de macht gegeven op slangen en schorpioenen te treden en over alle kracht van de vijand, en niets zal u enige schade toebrengen. Evenwel, verblijdt u niet hierover dat de geesten u onderdanig zijn, maar verblijdt u dat uw namen staan ingeschreven in de hemelen. (Luk 10:17-20). Met andere woorden: verblijdt je erover dat je een geliefd kind van God bent. Wanneer je vanuit die positie werkt, zullen jouw daden voortkomen uit de juiste motivatie, namelijk: gedreven door de liefde van Christus (vgl. 2 Kor 5:14).

Het huis van Maria en Martha stond open toen de Heer langs kwam met zijn discipelen (Luk 10:38-42). Martha ging gelijk aan het werk, Maria koos het betere deel. Martha deed een goed werk en wilde geven. Maria koos ervoor te ontvangen. Haar keuze was beter. Haar ging het niet allereerst om een dienst voor de Heer maar om een relatie met de Heer. In de

wereld tellen prestaties en daaruit halen we onze identiteit. Bij God gaat het 'zijn' voor het 'doen'. We mogen onze identiteit halen uit hetgeen we in Christus zijn, uit dat wat Hij voor ons heeft gedaan.

Open voor onderbrekingen

Dietrich Bonhoeffer zei: 'We moeten er voor open staan om door God te worden onderbroken'. Soms is hetgeen God vraagt volledig in tegenspraak met het voor ons tot dan toe bekende. Petrus was rustig op het dak van het huis van Simon de leerlooier stille tijd aan het houden toen hij werd gestoord. Het was tijd om iets te leren: '...maar mij heeft God getoond geen enkel mens onheilig of onrein te noemen.' (Hand 10:28). Petrus was echter niet gelijk overtuigd. Eerst antwoordde hij met stelligheid: 'Nee, in geen geval, Heer'. Deze gehoorzame Jood kwam God tegen in zijn joodse traditie. God schudde zijn fundamenten en gaf nieuw zicht op reinheid en verontreinigingen. Deze onderbreking tijdens zijn gebed leidde tot een doorbraak. Het heil kwam vanaf dat moment ook tot de heidenen!

Wanneer we door moeten meer worden als Christus, wordt God verheerlijkt

Paulus kwam de Heer nog vaker tegen op zijn pad. Op zijn tweede zendingsreis schrijft Lukas: 'bij Mysië gekomen, probeerden zij naar Bithynië te reizen, maar de Geest liet het hun niet toe' (Hand 16:7). Waarom liet de Geest het niet toe? Het Evangelie moest naar Europa! In de daaropvolgende nacht kreeg Paulus een visioen waardoor duidelijk werd dat hij van Klein-Azië (Turkije) naar Macedonië (Griekenland) moest gaan. Een onderbreking van een geplande reis die tot een doorbraak van het Evangelie in Europa leidde. Geen keus - of toch wel? In 2 Korinthiërs 12 zien we dat Paulus Gods aangezicht zoekt met een bede dat de doorn in zijn vlees wordt weggenomen. Drie keer bad deze man die zo dicht bij God leefde dat zijn kwaal zou worden weggenomen. Hij beschrijft de moeite in zijn lichaam als een 'engel van Satan'

maar toch richt hij zich tot God en bestraft hij niet de boze engel zoals bij andere gelegenheden (Hand 16:18). Het verhaal van Job laat zien dat de zieke vaak niet weet wie er achter de ziekte zit. Alhoewel Satan het op Job had gemunt zien we dat Job zich alleen richt tot God en niet tot de boze. Niemand van ons heeft ziekte als agendapunt gepland. Het overkomt je. Soms is het zo groot en moeilijk dat we er radeloos van worden. Vragen naar de oorzaak is niet de weg. In Johannes 9:3 en 11:4 laat de Heer zien dat God onze paden kruist om zijn naam te verheerlijken. Hij beproeft ons opdat we deel krijgen aan zijn heiligheid (Heb 12:10). Wanneer we door moeiten meer worden als Christus, wordt God verheerlijkt. Richten we ons daarop of zijn onze ogen gericht op de omstandigheden?

Heer, ga uw weg in mijn leven

Een discipel van Jezus Christus verlangt ernaar Hem in alles de eerste plaats te geven. Mag God onze agenda aanpassen? Staan we er open voor? Wanneer God op ieder moment in ons leven mag binnentreden kan Hij vrij zijn weg gaan. Dan spreken we niet meer over pech en tegenvallers maar nemen we alles uit Zijn hand aan. We geloven dat niets Hem ontgaat en nemen het aan als Zijn plan voor ons. Dat zal niet altijd even gemakkelijk zijn. Maar kennelijk weet God dat we in die toestand Hem het meeste kunnen verheerlijken. Dan mogen we leren net als Paulus te roemen in onze zwakheden opdat de kracht van Christus over ons komt en zichtbaar wordt (2Kor 12:9). Heer, geef dat mijn agenda synchroon loopt met die van U.